עלון "נר נמלך" לכבוד הקב"ה

הדלקת נרות: 5:10
יציאת שבת: 6:17
רבינו תם: 6:53

פרשת כי תשא

צדקה מברכת את ממונו ומצילה מחוליים

ונתנו איש כופר נפשו תחילת הפרשה מדברת על כך שצריך לתת מחצית השקל, , בכסף זה ניקנו קורבנות ציבור, קורבן התמיד מוספים ועוד ,כך שעל ידי מחצית השקל, כל ישראל יש להם חלק בכל קורבנות הציבור, כיום נוהגים לתת זכר למחצית השקל שהוא סכום של שלוש דירהם כסף טהור שהוא כ- 9 גרם ,מנהג אשכנז לתת שלושה חצאים ממטבע הקיים בשוק, "בעל הטורים" כותב (שמות ל, יב) על הפסוק ונתנו איש כופר נפשו וז"ל "**ונתנו:** אם תקראנה למפרע [הפוך] ניתן לקרא ונתנו. **לומר לך מה שאדם נותן לצדקה יחזור אליו. ולא יחסר לו בשביל זה כלום**. עד כאן לשונו כותב הטור יורה דעה סימו רמז "**וכל הזהיר בה [בצדקה ,התורה]מעידה עליו כי הוא זרע ברך ה'** ...**ועוד כי הדבר בדוק ומנוסה כי בשביל הצדקה שנותן לא יחסר לו אלא אדרבה תוסיף לו עושר וכבוד** "

רש"י (במדבר ה, יב) בענין הנותן מעשרות מסביר את הפסוק **שם לו יהיה**. ממון הרבה: שאם יתן מעשר יהיה לו הרבה ממון כתוב בפרשת תרומה "ויקחו לי תרומה" קשה היה צריך לומר ויתנו לי תרומה שהרי אדם הרי נותן כך שואל האלשיך ומתרצים שבעצם האדם התורם מכספו רק לוקח לעצמו ברכה בממונו בעולם הזה ממנו מתברך חוץ משכרו בעולם הבא ,מידה כנגד מידה הוא תרם מכספו ולכן הקב"ה יעשיר את כספו וזהו שכתוב יש מפזר ונוסף עוד לכן רתבו ויקחו לרמוז להאדם רק לוקח לעצמו טוב עושר בעולם הזה ושכר עצום לעלום הבא

צדקה שומרת את ממונו כמו שמובא במסכת כתובות סו: "מלח ממון חסד" רש"י שם מסביר "מלח ממון חסר" - הרוצה למלוח ממונו כלומר לגרום לו שיתקיים יחסרנו לצדקה תמיד וחסרונו זהו קיומו:

כלומר אדם הרוצה שממונו יתקיים "ימלח אותו " בזמנם שלא היו מקררים כשרצו לשמור בשר שלא יתקלקל היו מולחים אותו ,הוא הדין הרוצה שישמר ממונו יעשה צדקה וכך ישמר ממונו ומשמע שאם לא נותן לצדקה ח"ו יאבד את ממונו לבסוף כמו הבשר שאם לא מולחים אותו בודאי יסריח ה"ה אם אדם עשיר ולא מפזר לצדקה, יאבד את ממונו הצדקה היא הקיום לממון ,זהו ה"מלח" לממון כמובא במסכת כתובות (דף ס:) מעשה ברבן יוחנן בן זכאי שהיה רוכב על החמור והיה יוצא מירושלים והיו תלמידיו מהלכין אחריו ראה נערה אחת שהיתה מלקטת שעורים מבין צואת בהמה של ערביים כיון שראתה אותו נתעטפה בשערה ועמדה לפניו אמרה לו רבי פרנסני אמר לה בתי מי את אמרה לו בת נקדימון בן גוריון אני [שהיה מהעשירים הגדולים של ירושלים] אמר לה בתי ממון של בית אביך היכן אבד אמרה לו רבי לא מושלים משל בירושלים מלח ממון חסר ויש אומרים מלח ממון חסד שיעשה עם ממונו חסד

הגמרא שואלת האם נקדימון בן גוריון לא תרם לצדקה הרי מובא בברייתא שאמרו עליו על נקדימון בן גוריון כשהיה יוצא מביתו מציעין תחתיו שטיחי משי ובאין עניים ומקפלין אותן מאחריו ולוקחים אותם לעצמם מתרצת הגמרא שלא הגן עליו צדקה זו כיון שעשה את הצדקה לכבודו תירוץ שני שלא נתן מספיק צדקה כמו שהיה צריך לתת

המאירי (שם) כותב חייב אדם לפרנס את העניים שהם בניו של הקב"ה ,שהרי הקב"ה נתן לו את הכסף ואם כן מחובתו להחזיר לקב"ה וכיצד יחזיר על ידי שייתן לעניים שהם בניו של הקב"ה שעליהם נאמר "אבי יתומים ודיין אלמנות וכותב המאירי **ויהא בטוח שאם יחסר ממונו לכבודן הוא משלימו כפלים** ... ומה שהוא עושה יעשה לשם שמים שהעושה גם בדרך של תוספת כבוד לעצמו אף על פי שהוא תועלת לעניים אינה צדקה גמורה עכ"ד:

הגמרא בסכת ניטן דף ז. אומרת אפילו אם רואה אדם שמזונותיו מצומצמים יעשה מהן צדקה וכל שכן כשהן מרובין שעל ידי כך זוכה להנצל מדינה של גיהנום ואפילו אם הוא עני המתפרנס מן הצדקה יעשה צדקה שוב אין מראין לו סימני עניות מובא במסכת (תענית ט.) אמר רבי יוחנן עשר תעשר עשר בשביל שתתעשר ומותר בזה לנסות את ה'

כתב הריקנטי : וטעם עשר תעשר [שם כב] כבר פירשתי, ואמרו רבותינו ז"ל [תענית ט ע"א] עשר תעשר בשביל שתתעשר, והטעם כי במדה שאדם מודד בה מודדים לו, סימן לדבר ואבנה גם אנכי ממנה [בראשית ל, ג], ואמרו רבותינו ז"ל [שבת קנא סימן זה יהיה בידך, כל זמן שאתה מרחם על אחרים יש לך מרחם, שנאמר ונתן לך רחמים ורחמך, וכבר הזכרתי זה. ואמרו רבותינו ז"ל [תענית שם] כי מותר לנסות במעשר, שנאמר [מלאכי ג, י] ובחנוני נא בזאת, וכן פסק הרמ"א (שו"ע יו"ד ס' רמז ס' ד) וז"ל הצדקה דוחה את הגזירות הקשות, וברעב תציל ממות,. הגה: והיא מעשרת, ואסור לנסות הקב"ה כי אם בדבר זה[בצדקה], שנאמר: ובחנוני נא בזאת וי"א דוקא בנתינת מעשר מותר לנסות הקב"ה, אבל לא בשאר צדקה.

דעת הבית יוסף (שם) שבצדקה אסור לנסות את ה' אבל במעשר מותר וכן כתב להדיא בשו"ת אבקת רוכל סימן ג' שמותר לנסות את ה' במעשר ולכל הדעות צדקה מביאה ברכה ועשירות

מעשה (מובא במדרש רבה שמות פרשה לא פסקה יז) באדם אחד שהיה מוציא מעשרותיו כראוי והיה לו שדה אחת והיתה עושה אלף מדות ומוציא ממנה מאה מדות למעשר ומן המותר היה מתפרנס הוא ובני ביתו בשעת פטירתו קרא לבנו ואמר לו בני תן דעתך על שדה זו כך וכך מדות היא עושה כך וכך מדות למעשר וממנה הייתי מתפרנס כל ימי כשנפטר מן העולם שנה ראשונה זרע אותה הבן עשתה אלף מדות והוציא ממנה מאה למעשר שנה שניה נכנס בו עין רעה פיחת עשרה ופיחתה היא מאה וכן שלישית וכן רביעית וכן חמישית עד שעמדה על מעשרותיה כיון שראו קרוביו כך עמדו ולבשו לבנים ונתעטפו לבנים ונכנסו אצלו אמר להן לא באתם אלא לשמוח עלי אמרו לו ח"ו לא באנו אלא לשמוח עמך לשעבר היית בעל הבית והקב"ה כהן ועכשיו נעשית כהן והקב"ה בעל הבית הוי ולא ידע כי חסר יבואנו

מעשה בר' אליעזר ור' יהושע ורבי עקיבא (מדרש רבה ויקרא פרשה ה פסקה ד)שהלכו לחולות אנטוכיא לצדקה לחכמים והיה שם אדם אחד ששמו אבא יודן ונתן צדקה בעין טובה פעם אחד ירד מנכסיו וראה רבותינו שם והתבייש מהם הלך לו אצל אשתו אמרה לו אשתו מפני מה פניך חולניות אמר לה רבותי כאן ואיני יודע מה לעשות אשתו שהית' צדקת ממנו אמרה לו לא נשתייר לנו אלא שדה פלוני בלבד לך מכור חציה ותנה להן הלך ומכר חציה ונתנה להן נתפללו עליו ואמרו המקום ימלא חסרונך לאחר ימים הלך לחרוש בחצי שדהו עם כשהוא חורש נפתחה הארץ לפניו ונפלה פרתו שם ונשברה רגלה ירד להעלותה והאיר הקב"ה עינו ומצא שם סימא אמר לטובתי נשברה רגל פרתי בחזירת רבותינו לשם שאלו עליו ואמרו מה קורה עם אבא יודן אמרו להם אבא יודן מי יכול לראות את פניו עשיר גדול מאד אבא יודן כיון ששמע שבאו חכמי ישראל יצא לקראתן אמר להן עשתה תפלתכם פירות ופרי פירות אמרו לו חייך אף על פי שנתנו אחרים יותר ממך כתבנו בראש נטלוהו והושיבוהו אצלן וקראו עליו זה הפסוק מתן אדם ירחיב לו

סיפר חייל שראה זקן בוכה שאלו מדוע אתה בוכה אמר לו שאיבדתי את הקצבת הזקנה שלי ואין כסף לתרופות ראיתי כך נתתי לו את כל הקצבה הצבאית שלי כחייל יומיים לאחר מכן מצאתי 14,000 ₪

מעשה באדם שהיה עשיר גדול שהסתבך עם מס הכנסה והיה עליו לשלם מס הכנסה שהעלים במשך שנים ואם ישלם את הסכום שהוטל עליו ישאר עני מרוד הוא ראה כך אף שמאז הבר מצווה לא הניח תפילין נסע לבני ברק לבית הכנסת איצוקביץ והניח תפילין והתפלל במנין והתחיל לבכות לקב"ה שיעזור לו ולקראת סיום התפילה הוא רואה אברך בוכה שאל אותו מדוע אתה בוכה ואמר לו שיש לו ארבעים וחמש אלף ₪ חוב ואין לו מהיכן לשלם אמר לו קח ציק [מס הכנסה עדין לא עיקלו לו את כספו] על סך ארבעים וחמש אלף ותתפלל עלי בשלוש תפילות ותכוון בלימוד תורה עלי בצהרים מת קשרים לעשיר ואומרים לו שמזמן השקעת בחברת סטרט-אפ והחברה הצליחה ומגיע לו 7% משוי החברה וזה מגיע לעשרות מליונים וכך כיסה את כל חובתיו צדקה מצילה אפילו ממות שנאמר צדקה תציל ממוות .זוכה לאריכות ימים מעשר כספים שומר על כספו. **מעשה באברך שנקלע** לעניין מסובך של משפטים כספיים בסכום גדול מאוד, כשהלך למרן הסטייפלר נשאל האם הוא נותן מעשר מכל רווח, ולאחר שענה בחיוב אמר הרב זצוק"ל אם הוא נותן מעשר לא יארע לו כל רע ושום נזק לא יהיה. וכך היה. כל עניין המשפטים ארך 7 שנים ובאופן בלתי טבעי חזר לו כל רכושו כמו שאמר מרן ז"ל. בנוהג שבעולם אדם שמרוויח אלף שקל ומפריש למעשר מאה שקלים הרי הוא רושם בפנסקו שירדו לו מאה שקלים ונשארו לו תשע מאות ש"ח. אבל אליבא דאמת ההיפך הוא הנכון צריך הוא לרשום בפנסקו שירדו לו תשע מאות ש"ח, שהרי מאותם תשע מאות ש"ח שמוציא לפרנסתו לא נשאר לו מהם כלום, ואילו את המאה ש"ח שהפריש למעשר הרי הם קיימים לו לעולם. אוכל פירותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא. **סיפר הרב יגאל כהן** על אדם שהיה מרוויח כל חודש 10,000 ₪ ונתן חומש כיון שהרב יגאל כהן אמר שאם נותנים מעשר וחומש זוכים לברכה גדולה ונתן להרב יגאל כהן שיחלק את הכסף כלבבו ואמר לו הרב יגאל כהן שבספרים מובא שזוכה לכך תוך שנה וסיפר שבאותו שנה עשה עיסקת נדלן והרוויח 300,000 ₪ קיבל כמעט פי 12 מהסכום שנתן לצדקה

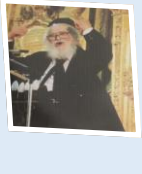

שבת שלום ומבורך

סיפורים מחזקים -מרן הרב שלמה זלמן אויירבך זיע"א

התחשבות בקריאת השם לא לצער את השכן

הרה"ג זילברשטיין שליט"א סיפר את המעשה הבא. זוג שנולד להם בן, וסיכמו ביניהם לקרוא "יהונתן" ע"ש אבי האישה שנפטר. רק דא עקא שיום לפני הברית נפטר ילד בבנין בשם "יהונתן" ב"מ. מיד התעורר חשש בלב הורים אם כדי לקרוא בה הזה ואולי "סימנא מילתא" שהדבר חלילה יסכן את בנה וירע את מזלו? מצד שני כוונתם בסה"כ לקרוא ע"ש אבי האישה ואין לזה שום קשר לילד הנפטר. כך שאולי אין סיכון בדבר. עלו ההורים הנבוכים לביתו של הגאון רבי שלמה זלמן אויירבך זצ"ל ושטחו את שאלתם. הגרש"ז אויירבך ששמע את השאלה ופסק באופן חד משמעי שלא לקרוא לילד בשם יהונתן!!! האבן נגולה מעל ליבם של ההורים, שבלאו הכי כבר הספיקו להילחץ מהשם, וכל שאלתם נבעה מפני המנהג לכבד ולקרוא ע"ש ההורים שנפטרו. כעת שהורה להם הגרש"ז שלא לקרוא "יהונתן", נרגעו. כאשר יצאו ההורים שאל אחד הנוכחים את הרב – וכי כבודו חושש למזל רע לתינוק אם יקרא בשם זה? "לא ולא" – השיב הרב – "הסיבה לכך לא קשורה לא הורים, וגם לא לתינוק הנולד". הסיבה שהורתי להם לא לקרוא בשם זה קשור בכלל ל- שכנה!!! אותה שכנה בבנין שאיבדה את בנה. בכול פעם שתשמע את האמא של התינוק קוראת לו בשם "יהונתן" הדבר יזכיר לה את בנה שנפטר, ויעורר בכל פעם את הפצע מחדש. ריחמתי על השכנה המסכנה שבנוסף להתמודדות עם השכול, תתקשה להתרפאות ממנו השם של התינוק. במקום זה הכי חשוב הוא לא לצער את הזולת. רגישות נפלאה זו. צריכה להיות נר לרגלנו בכל מה שקשור ליחסי אנוש. לדעת מפריעים לנו, אולי אצל הסובבים אותנו הדבר כן מפריע, ועלינו להתחשב יסוד נפלא זה נלמד כאשר אנו מקבלים החלטות

להזהר לא לדבר על שום תלמיד חכם- לזכות לחינוך הבנים

מסופר, שבא פעם יהודי תלמיד חכם להגאון רבי שלמה זלמן אויירבך זצ"ל ושאל אותו: "רבי למה בני לא גדלו תלמידי חכמים, ולעומת זאת שכני החלבן - בניו גדלו תלמיד חכמים " שאל אותו רבי שלמה זלמן: "אמור לי, כשהיית שומע איזו דרשה ולא היה מוצא חן בעיניך מה שהרב דרש, מה היית אומר " אמר לו: "רבי, אגיד לכבודו את האמת - הייתי אומר, שאינו יודע לדרוש ואני לא מבין למה הלך לדרוש. " המשיך לשאול אותו רבי שלמה זלמן: "מה עשית אם היה לך שאלה והרב פסק משהו שלא היה נראה לך " אמר לו אותו יהודי: הייתי אומר, שהרב אינו יודע ללמוד וכדומה. " אמר לו רבי שלמה זלמן: "זה ההבדל בינך לבין אותו חלבן. שכנך החלבן - לעומתך - כשהיה שומע את הדרשה, היה באמת ובתמימות אומר שדרש יפה מאוד ללא שום ביקורת, ומקבל את האמת ממי שאמרה, וכן כשהלכתם לשאול את הרב שאלה היית מבטל את דברי הרב כשראו הבנים איך שהנך מבטל את התלמידי חכמים והרבנים, גם הם ביטלו אותם בלבם, ולכן גדלו עמי הארץ...,ואילו החלבן היה מקבל את פסקו ללא עוררין, ועל כן, כשבניו ראו איך שאביהם מכבד את התורה ואת התלמידי חכמים בכל אתר ואתר, זה המריץ אותם להיות תלמידי חכמים. "(מ"אהליך יעקב")

הכרעת מרן הרב אויירבך ומרן הרב עובדיה לגבי מקוה טהרה

לפני שנים רבות הגיעה למשרדי "המרכז לטהרת המשפחה" בקשה לא פשוטה, משפחה אחת המתגוררת בבקעת הירדן ביקשה לשמור טהרת המשפחה, ולשם כך הם מבקשים שיבנו עבורם מקווה טהרה בישוב, מקווה טהרה עבור משפחה אחת!-/אנשי המרכז התלבטו מאד האם ראוי להקים מקווה שלם בעבור אדם אחד?! הן מדובר במשאבי כסף לא מבוטלים!בצר להם, הניחו את ההכרעה אל פתחם של גדולי פוסקי ההלכה שבדור, מי שכיהנו במשך שנים רבות כמורי דרכו של הארגון, הלא הם: מרן פוסק הדור זיע"א, והגאון רבי שלמה זלמן אוירבך זצוק"ל...תשובת שניהם הייתה זהה ומפתיעה, שניהם התבטאו בסגנון אחד: "גם עבור משפחה אחת ראוי להתאמץ ולהקים מקווה טהרה!".ושניהם הוסיפו וציינו: "בעזרת ה', עוד יהיו משתמשים רבים במקווה זה...". (משוש תבל).

הרב אויירבך תעשי חסד ובשמים יעשו איתך חסד ותזכי לבנים

מסופר על אשה שהלכה לרב אויירבך כיוון שלא זכתה לפרי בטן והוא אמר לה לא כל אחד זוכה לילדים אבל אם עושים חסד אזי מידה כנגד מידה כמו שהיא עושה חסד עם אחרים יעשו איתה חסד בשמים אף שלא מגיע לה ואכן היא התנדבה לבקר בשלושה בתי חולים באופן קבוע לעזור לחולים ובני משפחותיהם וזכתה לשלושה ילדים כנגד שלושה בתי חולים שביקרה

להאיר פנים בכל מצב

מסופר שנפטרה ל"א אשת רבי שלמה זלמן אויירבך זצ"ל כשירד במעלית פגשו תלמידו שלא ידע מפטירתה של אשת הרב והודיע לרב שנולד לו בן במזל טוב הרב אויירבך ברכו בלבביות גדולה ובמאור פנים]

תכתוב בפנקס את כל טובות ה' ותכוון במודים ותעיין בפנקס כל יום והכל יסתדר

מעשה באדם שהחזיק כולל ולא היה כסף לשלם עד שהיה מאד לא רגוע ודואג ולכן הרופאים אמרו לו ,לסגור את הכולל מחשש לבריאותו, הוא שאל את הגאון הרב אויירבך זצוק"ל ,הרב אמר לו שהרופאים צודקים אבל אם אתה רוצה עצה פשוטה תקח פנקס ותכתוב בו את כל הטובות שהקב"ה עושה לך וכל המקרים המיוחדים שראית סייעתא דשמיא וכשאתה מתפלל תכוון במודים תיזכר בכל מה שכתבת וכל מה שהקב"ה נותן ועוזר לך ותעיין בפנקס כל יום ואזי לא יהיה לך בעיה להחזיק את הכולל הוא עשה כך והכל הסתדר

הנזהר מאיסור בישולי גויים -שמירה על בניהם שלא ירעו בשדות זרים

וחכמינו ז"ל אסרו עלינו כגון: פת גויים, בישולי גויים, יין נסך, חלב עכו"ם ועוד, שכיון שהם ז"ל ראו שאילו הדברים יוכלו להביאנו לידי חותנות עם הגויים, (או שמא יאכילנו דבר טמא) לכן אסרום, כדאיתא בגמרא ע"ז (לה:) כיעו"ש. ולכן הרב אויירבך זצ"ל במיוחד לאנשי חו"ל הזהיר אותם מאד לשמור ולא להקל בבישולי עכו"ם שזוהי שמירה על בניהם שלא ירעו בשדות זרים

להפקיד את הכסף בגמ"ח ולעשות איתו חסד

ישנם גמ"חים ידועים המלוים לעניים בשעת דחקם, הפקד את כספך שם (לכל היותר בסכום השוה לדולר) בערבונות ובהבטחות הראויות, ובמקום שכספך ישהה בבנק שיהיה אצל אותו גמ"ח. ועל כך היה אומר הגאון רבי שלמה זלמן אוירבך זצ"ל, אדם שמלוה את כספיו או שמפקידם בגמ"ח יכול להוריד מחשבון כספי מעשר את סכום אחוזי הרוח שהיה מרויח לו היה מפקיד כסף זה בבנק. וכה היו דבריו לאחד שבא לשאלו האם כדי להפקיד כספיו בגמ"ח פלוני, ישבר את תכנית החסכון שיש לו: "לשבר ותעביר, אני מבטיח לך שהקדוש ברוך הוא ישלם לך את כל הכסף שיכלת להרויח בכל תכנית חסכון אחרת. תשאיר להקדוש ברוך הוא לדאג לכלכל אותך בצורה שהוא רוצה, ואל תשקיע בשום דבר אחר חוץ מצדקה".

הרב אויירבך לבש שטיימל גדול עליו כדי להשכין שלום בית

היה זה לפני כמה עשרות שנים בירושלים העתיקה. בחור ישיבה חסידי התחבר לחברים לא טובים שגרמו לו לרדת מעט מהדרך. הוא החל להתבייש בכובע ה'שטריימל' הגדול העשוי מעור שועל ובשאר המלבושים והחליפם. אחר זמן קצר, כשהחל לחפש שידוך, החליט לשוב ללבוש את בגדי החסידות, מלבד כובע ה'שטריימל' הגדול, אותו לא היה מוכן ללבוש שוב. לאחר כמה פגישות, נשברה צלחת בשעה טובה ונקבע מועד לחתונה. והנה, לאחר החתונה, אחר שעזב החתן את מרעיו השלילים, שב אל דרך הישר והחליט לחזור לחבוש את 'השטריימל' המפואר לראשו, כמנהג אבותיו. שמח ומאושר החליט להפתיע את אשתו. הוא נכנס לחנות מגבעות ובחר 'שטיירמל' מפואר בשווי של 7,000 ₪. הוא הניחו על ראשו ויצא מהחנות בגאווה גדולה. "וודאי אשתי תהא מאושרת מהחזרה שלי לדרך הישר", חשב לעצמו. "שלום!!", הכריז בשמחה בכניסה לביתו, תוך כדי שהוא מנענע בכובע שעל ראשו בשמחה. אשתו הטריה נבהלה מהמראה השועלי החדש של בעלה ואמרה: "מה זה על הראש שלך?!". "החלטתי לחזור לדרך הישר", הודיע בשמחה, אך היא סירבה: "אני שמחה בהתחזקותך, אך התחתנתי איתך בלי שטריימל וקשה לי לראות אותך איתו". "אבל זה עלה הרבה כסף?", ניסה לשכנעה אך היא סירבה והתקשתה לקבל את המראה החדש. בצר לו, עשה את דרכו למרן הרב שלמה זלמן אויערבך זצ"ל וסיפר לו את כל המעשה. ר' שלמה זלמן שמע את המעשה ואמר לו: "יישר כח על התחזקותך, אך אמור נא לי, הרי אשתך הינה צדיקה ויראת ה', רק שקשה לה עם המראה החדש שלך, מדוע אינך מוכן בינתיים להתפשר ולא ללבוש את הכובע עד שבמשך הזמן תסכים?". "איך אוותר,הרי הכובע עלה לי 7,000 ₪", תמה החתן. שמע זאת ר' שלמה זלמן והוציא מהמגירה מעטפה, ממנה הוציא 7,000 ₪ ואמר לו: "ראה ידידי, אם זו כל הבעיה לך, הרי שהכובע שלי מאד ישן ואשמח מאד לקנות ממך את הכובע החדש". החתן שמח מההצעה ונתן לרב את הכובע. לאחר מכן התברר כי הכובע גדול מאד מראשו של הרב. כשראו בניו של הרב שאביהם לובש את הכובע בשבת, פנו אליו ואמרו: "אבא, כל הכבוד שאתה רוצה לעשות שלום בית ולשם כך קנית את הכובע שלו, אך מדוע ללבוש אותו כשהוא גדול מראשך בכמה מידות ונראה מצחיק בעיני הבריות?". ר' שלמה זלמן זעזע אותם ואמר בזה הלשון: "כובע כזה שעשה שלום בית, אני רוצה ללבוש אותו כל חיי ואף להיקבר איתו, כי הוא שווה הכל!". נר איש וביתו מלמד אותך להאיר את ביתך ומשפחתך גם בזמני חשיכה. אתה השמש של הבית ודע לך ששלום בבית יקר אצל ה'!

הכרת הטוב של הרב אויירבך

היו יהודים רבים שרבינו כיבדם במיוחד ולא הבינו על מה ולמה הוא חורג מגדרו ומכבדם ביותרת הכבוד, עד שנאמר להם שהוא מכיר להם טובה על שסייעו לו פעם בדרך כזו או אחרת או לצאצאיו, הרשימה היתה אמנם ארוכה מאד, אך הכרת הטוב היא חובה גמורה והוא הכיר בה היטב. אחד מהם היה הרב יצחק חברוני)נשיא ישיבת חברון, תושב "שערי חסד"(שסיפר שכאשר היה נכנס לבית הכנסת הגר"א השכונתי ורבינו נכח שם, היה מכבדו בקימה, וכששאלו פעם על מה ולמה הוא נוהג כן, נענה רבינו, הלא בני רבי ברוך לומד בכולל "משאת משה" של ישיבת חברון מיסודכם, ממילא אני מחוייב בהכרת הטוב.

אפילו כלפי תלמידיו חש הכרת טובה, ופעם אמר שלמעשה אנו היינו אמורים אפילו לשלם לתלמידים על הזכות שנתנו לנו להרביץ בפניהם תורה, אך מה נעשה שאנו צריכים לפרנס את בני ביתנו ואנו מקבלים על כך שכר, אבל על עצם הזכות, אין ספק כי אנו היינו צריכים לשלם להם על כך, ולא הם לנו על הלימוד שלנו איתם.

סיפר הרה"ג רבי יעקב גרשון ווייס: הזמנתי את הרב, לאירוסי בתי הבכורה ואמר לי שאין לו זמן לבוא למסיבות אירוסין ואף לקרובי משפחה כבר איננו מגיע מטעם זה. לאחר מכן התקשר ואמר שהחליט בכל זאת להשתתף, וזאת משני טעמים. קודם כל הסביר מדוע זו אצלו שמחה מיוחדת מסיבה מסויימת, ובנוסף לכך משום הכרת הטוב על שאני מסיעו מביתו לישיבה כל ערב יום כפור לפני הדלקת הנרות מה שכרוך בקושי מיוחד. אכן, היתה לו לרבינו הכרת הטוב מיוחדת לאלו שהסיעו אותו. מספר הג"ר יצחק דרזי שכמה פעמים שהתלווה לרבינו שמעו מכנה את הנהג "המנהיג" וכאשר הנהג היה אומר לו, אני בסך הכל נהג, היה משכנעו ואומר לו, הרי אנחנו יושבים ברכבך, ואתה ממש מנהיג אותנו.

פעם יצא רבינו מתפילת מנחה ב"שערי חסד" ובחוץ המתינה לו קבוצת תלמידי חכמים מעיירת לייקווד שבארה"ב. תוך כדי שיחה נכנסו עימו לרכב שהיה עמם על מנת להסיעו לביתו. אך כאשר בקשו לסגור את דלת הרכב, עצר רבינו בעדם ואמר להם, אני נוסע רק עם מנהיגי הקבוע. ולאלתר יצא מרכבם אל רכב נהגו הקבוע, אף שכידוע היתה זו דרך קצרה מאד עד ביתו הסמוך. **פעם כששהה בימי בין** הזמנים למנוחה בבית תלמידו הג"ר שמריהו ברזילי בבני ברק ולאחר מכן **רבנו נסע עם נהג מסויים . באמצע הדרך** אירעה תקלה ברכבו והוא הזעיק עזרה ורבינו יצא את הרכב. נהגי הרכבים שראו את רבינו עומד על אם הדרך נעצרו והציעו לקחתו, אך רבינו סרב ואמר שהוא נוסע רק עם מי שלקחו. רק לאחר שהנהג עצמו שכנעו שיסע עם אחרים, בפרט שמיהר למסור שיעור בירושלים, ולמרות זאת עשה זאת רק כשבירר היטב שלנהג לא תהיה שום קפידא ואז הסכים שיקחוהו.

כך מספר גם הג"ר אליעזר טורק רב קהל פרושים במודיעין עילית: ליויתי פעם את רבינו ואחד המתפללים זירז את השני שיחזיק בידי רבינו לעזרו. אחר כמה דקות עזב רבינו את ידו והעבירה לילד אחר, לפליאת הילד הבהיר רבינו: **"הילד הזה יש לו קביעות לסייע לי בדרך, יש אליו הכרת הטוב!"**. [הסיפורים על הכרת הטוב מתוך גאון ישראל]

סיפורים על ישועות במלחמה בעזה

הגאון הרב מצליח מזוז זצוק"ל הציל את החייל שנשא דף מכתביו

מ', יהודי יקר המקורב לרבני הישיבה, ישיבת כסא רחמים תכב"ץ, קיבל לאחרונה צו מילואים. הוא שירת באוגדת עזה, והוצב במקומות מסוכנים בשטח האויב. מטבע הדברים היות וחשש על חייו, פנה מיועדינו למורנו הגאון הגדול רבי צמח מאזוז שליט"א. מורנו הרב בירכו בחום, ולאחר התייעצות עם מרן ראש הישיבה רבנו מאיר מאזוז שליט"א, נתן בידו דף שבו כתב אביהם מרן הדיין המצויין הגאון רבנו מצליח מאזוז זצוק"ל וזיע"א והי"ד, ה'איש מצליח' בכתב ידו הקדוש והטהור. את הדף הוא שמר היטב, והכניס אותו עמוק בבתוך השכפ"ץ שעליו. "באחת הלילות היותר חשוכים וסוערים בתקופה הזאת" מספר מ' כשהוא מעט נרגש, "כאשר אני וחייל נוסף עורכים טיהור שטח בסימטה צפופה וצדדית, אני רואה לנגד עיני את ה'איש מצליח' עומד ואומר לי: 'תסתכל למעלה'. אוטומטית הרמתי את העיניים, ובגג שמעלי אני רואה מחבל שמניף בלוק ענקי מתוך מטרה לפגוע בנו. חיסלנו אותו בצרורות ובאותו רגע צעקתי: "בזכות רבי מצליח ראינו את ישועת ה'!!!" הרגשתי באופן ממשי כיצד הצדיק מגן עלי בכל מקום בו אני הולך. מאז" הוא מספר, "את הדף אני שומר בתוך יומן המשימות שלי, והדף הולך איתי לכל מקום". תודה להשם יתברך! (עלון בית נאמן ויגש תשפד).

זרקו סיר והמחבלים נכנעו

החיילים הי"ו, בזמן הלחימה כידוע אוכלים אוכל מקופסאות שימורים טונה וכיוצא, ישבו כמה חיילים והחליטו בס"ד להכין שקשוקה, קילפו עגבניות ושברו ביצים וכו, והכינו את הארוחה, וכשהם חשבו שהם יכולים לשבת לברך ולאכול את הסעודה, הם מקבלים קריאה לצאת לפעילות מיידית, הפעילות ארכה כחמש שעות, וכשהם חזרו לראות מה עם האוכל הם מגלים שכל הסיר התמלא אבק מהטנקים, ולא ניתן לאכול אותו. הם תפסו את הסיר והעיפו אותו לכיוון בית שהיה בסביבה שם. הסיר פגע בחלון ושבר אותו, פתאום יצאו מהבית מספר מחבלים עם ידים על הראש שיצאו נכנעים, והתברר שהם חשבו שנזרק רימון לבית. ולכן הם נכנעו. תודה להשם יתברך!

קיבלה עליה לשמור שבת וניצלה מהטבח היא ובעלה

סיפר הגאון הגדול הרב פנחס הכהן שליט"א נר"ו (רב העיר נתיבות יע"א): בבוקרו של יום השלישי למלחמה לערך, קיבלתי שיחת טלפון מאשה המתגוררת בתל אביב יע"א, ואחר שאמרה רצונה וחפצה, סיפרה לי סיפור ששמעה מכלי שני של אחת הניצולות מהתופת האיום. וכה דבריה: אחד הקיבוצים שבהם נכנסו מחבלים ימש"ו, ולא הצליחו לרצוח אף אחד מהיושבים בו, תהילה לה' יתברך, הוא קיבוץ עלומים, שאגב כלל בוועדת הקבלה של הקיבוץ (כפי ששמעתי) הוא שלא מקבלים מחללי שבת להתגורר שם, אחת מבנות הקיבוץ אשר משמשת היום מורה לספורט, ירדה קצת מדרך ה' הרצופה והפסיקה לשמור שבת. לאחר נישואיה עברה להתגורר עם בעלה בקיבוץ הסמוך נחל עוז, מחמת שכבר לא התאימה לכללי קיבוץ עלומים. כיאות למורה ספורט הייתה רצה מידי בוקר לאורך כל כביש הקיבוצים, כביש הדמים המדובר במלחמה שלנו, והנה בערב שבת שמחת תורה התארחו הזוג ובתם אצל ההורים בעלומים, ולפתע בלי כל הכנה פנתה האישה בבקשה לבעלה, כנראה אחר ההתעוררות בערב שמחת תורה: אני רוצה להתחיל לשמור שבת! בעלה, איש אציל מידות שמייחס חשיבות רבה לדברי אשתו, ראה כמה רצינות יש בדבריה והסכים להם. איך נלך הביתה לישון? שאל. ענתה לו, אני מורה לספורט, לא? אני ארוץ עד הקיבוץ שלנו, ואתה תדדה אחרי עם הילדה בעגלה... וכך עשו. עייפות הלילה נתנה את אותותיה, והאישה בטרם עלתה על יצועה אמרה לבעלה: זהו, עשיתי כבר את הריצה שלי של מחר, אין צורך לעשות ריצת בוקר. למפרע זה התברר כנס גלוי שלא רצה באותן השעות, שבלי ספק הייתה נתקלת במחבלים שם, ה' ישמור. להפתעתם התעוררו לקול רעמי הנפץ העזים שהדהדו ברחבי העוטף. מהר מאוד הבינו שבזה לא תם העניין. יריות נשמעו מכל עבר, ולא די בזה שכמה דקות אחרי כן ראו בחלון אנשי חמאס ארורים. בלי מחשבה תפסה את בתה וקפצה איתה לתוך הארון ברעדה. הבעל רץ אל עבר הדלת, ומיד כשהגיע לשם נעקרה הדלת ממקומה על ידי הרשע המרצחים. בלי הבנה החל משחֵק איתם משחק כוחות, הוא הודף את הדלת קדימה והם משיבים אותה אחורה, כך כמה פעמים בכוחות לא לו!!! לפתע בלי שום סיבה מובנת עזבו את ביתם ועברו לכל הבתים האחרים שבהם ביצעו את זממם השפל, שחטו, שרפו, טבחו וירו. פיתחו לי פתח כחודו של מחט ואני אפתח לכם פתח הצלה, פתח הגנה ופתח שמירה! תודה להשם יתברך! (משכן שילה מקץ תשפד).

סגרו את השער בשבת וכך נצלו

בקיבוץ סעד. סיפרה מנהלת החשבונות של הקיבוץ,ישנם כמה משפחות שלא שומרות שבת משפחות השומרות שבת ביקשו מחבריהם שיכבדו אותם בשמירת שבת ושיסגרו את השער של הקיבוץ בשבת. וכך הוחלט על ידי הוועד של הקיבוץ לסגור את השער בשבת. רק היום הם מבינים מה סגירת השער הביאה להם, היא הביאה להם לחיות. היום הם מבינים מה עושים כמה שקלים של חלות לשבת וברכת מקדש השבת- בגלל כמה השקלים האלו ישארו לחיות עוד הרבה שבתות. תודה להשם יתברך!

קיבלו עליהם לשמור שבת וניצלו מהטבח סיפר הגאון הגדול הרב חננאל הכהן שני בחורים מבני ברק הי"ו, היו והשתתפו במסיבה ברעים. כשהגיעו המחבלים ימש"ו, הם הרגישו שעומד לקרות משהו, הם מיד רצו לוואדי ונשכבו שם ועשו עצמם כמו מתים. הם אמרו אחד לשני שהם יחד יקבלו על עצמם בס"ד לשמור שבת כדי שהשבת תשמור עליהם. ואכן המחבלים ימש"ו ירו והרגו במי ששכב לפניהם, וכן ירו והרגו גם במי שהיה אחריהם, ואילו אותם הם דילגו, ולא בדקו אם הם חיים או מתים. תודה להשם יתברך!

ברך ברכות השחר וברכות התורה בקול כדי שיענו אמן וזכות זה ניצלו

סיפור על משפחת ישורון הי"ו המתגוררת באופקים למעלה מעשור. ככול תושבי העיר נתונים היו בבוקרו של חג שמחת תורה תחת מתקפת הטרור שהחלה בסביבות הזריחה, כשהחלו הרוצחים בהתקפת טילים מאסיבית לעבר ערי ישראל, שבהמשך התבררה כתרגיל הסחה שבחסותו נכנסו אלפי רוצחים לארץ הקודש באין מפריע. באותה שעה בדיוק עמד אבי המשפחה עמד אבי המשפחה לצאת עם שני ילדיו לכיוון בית הכנסת כדי להתפלל את תפילת החג. משפחת ישורון מתגוררת על גבול שכונת 'מישור גפן', שעליה השתלטו המחבלים שרצחו ונשרות מתושביה. מסלול הליכתם חולף על פני רחוב התמר, שבו התמקמו המחבלים. כשוך האזעקות עמדו האב וילדיו לצאת לבית הכנסת, ואז אמרה הרעיה לבעלה: "בלאו הכי בבואך לבית הכנסת, אתה מברך ברכות השחר עם הילדים לזכות ולזכות בענית 'אמן'. אני מבקשת ממך שתעשה זאת היום בבית יחד עם כל בני המשפחה, הרי כולם התעוררו מוקדם בגלל האזעקות. לאחר שתיהינה בידינו זכות ה'אמן', אהיה רגועה יותר כשתצא". לטענה הזו לא יכל האב לסרב. כל בני המשפחה נעמדו בסלון והחלו לברך ברכות השחר בזה אחר זה. האב, האם, ולאחר מכן ששת ילדיהם בירכו את ברכות השחר כשאחר כל אחד מהם עונים כל בני המשפחה אמן. דקות ארוכות ארך המעמד, ובסיומה זכה האב מאת זוגתו לברכת הדרך. כשידיו נתונות בידי שני בניו הגדולים עמד האב לצאת לדרך, אולם באותו רגע החלו להישמע מבחוץ קולות מחרידים של ירי וצעקות בהלה. שכן נכנס לבניין בריצה ועדכן את בני המשפחה על המצב, והזהירם לבל ייצאו מביתם משום שמחבלים חמושים מסתובבים ברחובות. אב המשפחה מסיים לספר: "נקל לשער היכן היינו אמורים, אני וילדי, להיות באותן דקות גורליות, אלמלא כוחה של אמירת ברכות השחר בחברותא. ידעתי על סגולותיה של הנהגה זו להציל מכל צרה, ועתה זיכני ה' לראות זאת בחוש. הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו". תודה להשם יתברך!

הבטיחה לשמור שבת וכל הזמן אמרה שמע ישראל וזכות זה ניצלה

שומר ישראל: מספרת יעל: "השבוע הגיעה אלינו פניה, שבתחילה הייתה נשמעת פניה שגרתית, מלאת רצון להתחזקות. הרמתי טלפון לאותה אישה ובקשתי להכיר קצת ולגשש מולה באיזה תחום חשובה לה ההתחזקות הרוחנית. האישה מעבר לקו רצתה להתחזק בשמירת שבת, וסיפרה: 'הייתי בקיבוץ רעים בשבת של שמחת תורה. מיד ששמענו שיש מחבלים רצנו כמה חברות למגונית שהייתה באזור על מנת למצוא שם מחסה מפני המרצחים'.'הצטופפנו בתוך המגונית זו עם זו ושמענו בחוץ את המחבלים והיריות היינו בפחד גדול. במשך כל השהייה במגונית נאחזתי בפסוק אחד שרק אותו ידעתי ואותו אמרתי שוב ושוב בדבקות, בעיניים עצומות: 'שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד'. 'חששתי שלא נצא מהמגונית בחיים, אבל הבטחתי לה' שאם אזכה ואצא בחיים אני אשמור שבת! ובאמת זכיתי ואחרי שהייה ארוכה בת 12 שעות במגונית באו חיילים לחלץ אותנו, ואני רוצה להתחיל לשמור שבת כהלכה". (אם הדרך) תודה להשם יתברך!

אמרו שמע ישראל וניצלו

סיפר לי ידידי רבי אברהם ימין הי"ו מעי"ת אשדוד יע"א, ששני בחורות שהיו במסיבה ברעים בשבת שמחת תורה, בזמן שהמחבלים ימש"ו התחילו את הטבח, הם התחבאו מאחורי עץ, ואחת אמרה לשנייה, בואי נקרא פסוק שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד, ורק הקב"ה יכול לשמור ולהגן עלינו. והמחבלים עברו מטר לידם ולא ראו אותם והמשיכו הלאה, וכך הם ניצלו בס"ד, תודה להשם יתברך! וסופר גם בתקשורת, ושם שאלו את אחת הבחורות הנזכרת, כיצד הם הצליחו להינצל, והיא אמרה כיון שהיא האמינה שרק הקב"ה יכול לעזור ולשמור עליהם. אשריהם ישראל! תודה להשם יתברך!

היה עם ספר תורה ליד המחבל ולא קרה לו כלום

מתפללי בית הכנסת באופקים לאחר התפילה העבירו את הספר תורה לבית הכנסת השני כאשר סיימו להתפלל ולערוך הקפות בבית הכנסת צעד אחד המתפללים עם ספר התורה חבוק בזרועותיו על מנת להחזירו לבית הכנסת הגדול. "בתוך כדי הילוכו הוא מבחין באדם הנראה מעט מוזר, כשהוא ללא חולצה, והוא צועק: 'תוך איפה כוחות הביטחון... מי ראה שוטרים, חיילים'... המתפלל לא שת ליבו אליו, והמשיך ללכת עם ספר התורה עד לבית הכנסת והחזיר את הספר התורה כפי שסוכם. "לאחר החג, כאשר התחוור ממדי הטרגדיה הנוראה, ראו במצלמות האבטחה של בית הכנסת כי "המוזר" שהסתובב שם ותר אחר כוחות הביטחון היה מחבל ששלח ידו בנפשות רבות הי"ד, ובאורח פלא, כשעבר ליד המתפלל שהחזיק את ספר התורה, עצי החיים שמרו עליו מכול רע. אכן, עץ החיים היא למחזיקים בה, כפשוטו" מסיימת חני את הסיפור המרגש. (אם הדרך) תודה להשם יתברך!

הורי השבויה אורי מגדיש החזיקו אברכים שילמדו כל הלילה אור החיים

בשבוע הרביעי של המלחמה הצליחו בס"ד חיילי צה"ל הי"ו, לחלץ שבויה את החיילת אורי מגידש מנשים באוהל תבורך, מהעיר קרית גת יע"א, הם הרגו בס"ד שנים מחוטפיה, הוריה הי"ו השתדלו קודם לכן בעשיית מצוות גדולות לזכותה, הם שכרו בכסף מלא אברכים הי"ו שילמדו בספר אור החיים למרן גאון עוזנו רבנו חיים בן עטר זצוק"ל וזיע"א, במשך לילה שלם בתענית דיבור, האימא תחיה, עשתה מצות הפרשת חלה ברבים, עם קריאת תהלים רבתי להצלת בתה, האבא שיחיה, קנה מזוזה מהודרת לפתח חדרה. ותודה להשם יתברך הם עשו אחרי השי חרור סעודת הודיה גדולה, ושיבחו והודו לה' יתברך על הנס הגדול שביתם תחיה, חזרה משבי החמס שלמה, תודה להשם יתברך. (סופר בתקשורת). **קיבל עליו לשמור שבת וניצל** חייל אחד הי"ו, סיפר: שהוא קיבל על עצמו לשמור שבת מיום כיפור, בשבת השנייה של המבצע בעזה, היה בתוך העיר עזה, פגע בו קליע בראשו וחדר את הקסדא, וגרם לו דימום קל, אולם בחסדי ה' יתברך בזכות שמירת השבת, הכדור בחסדי ה' נעצר לבד. תודה להשם יתברך! [הרב יוסף הכהן שליט"א קונטריס חרבות ברזל]

אמרי חז"ל: כידוע, מרן רבינו החזון איש זצוק"ל הזהיר ביותר לתת מעשר כספים. החזו"א אמר כי נתינת מעשר כספים גורמת להרבה פחות אסונות, מחלות ופגעים בבית. "אנשים לא יודעים כמה צרות, מחלות ילדים וביקורי רופאים הם מונעים מעצמם בזכות הפרשת מעשרות כספים ונתינת צדקה הגונה", אמר מרן החזון איש זיע"א. דברים אלו מופיעים כבר במדרש רבה, ש"פתח הפתוח לצדקה – לא ייפתח לרופא". על נתינת צדקה ישנם אין ספור הבטחות וברכות בדברי חז"ל ויתר קדמונינו, החל מילדים וכלה בכסף, בריאות ושפע ברוח ובגשם, וגם על מעשר כספים ישנן הבטחות רבות, מלבד הבטחת העושר המובטחת בדברי חז"ל הקדושים, כפי שציטטם אחת לאחת מרן רשכבה"ג שר התורה זצוק"ל בספרו דרך אמונה [פ"י הלכות מתנות עניים] **כתב החפץ חיים זצוק"ל בספרו** אהבת חסד שמצוות המעשר היא גדולה יותר ממצוות צדקה בזה שאלו הנותנים צדקה יש להם רק מצוות צדקה. אבל אלו הנותנים מעשר בזה עושים שותפות עם הקב"ה שכל הרווחים שיש לאדם הם משותפים לו ולהקב"ה ומה יפה חלקם ומה נעים גורלם של אלו

שואל ומשיב / הרב יהורם חדד שליט"א

נכתב לעורר לב המעיינים בלבד לא למעשה

שאלה : האם מותר להשתמש בספרים לצורך לימוד תשובה :מותר לכתוב חידושי תורה על דפים המונחים על ספר פתוח. וכן מותר לכתוב הערות בצידי העמודים שבספר. (א רפ) **תשובה :** מותר להניח דף נייר או מעטפה בתוך הספר, כדי שישמש כסימניה לעיין לאחר זמן במה שמצא שם, כיון שמטרתו לצורך הלימוד. אבל לא יניח ניירות במטרה לשומרם בספר. ובמקום צורך יכול להניחם בין הכריכה לספר. (א רפ) לא נכון כלל להניח את שערות הזקן הנתלשות בתוך הספרים, משום בזיון ספרי הקודש. מה גם שמצוי שאנשים נתקלים בשערות אלו בלומדם בספרים, והדבר גורם להם לצער שנמאסים מזה"ודע כי יש להזהיר את המון העם שדרכם להצניע את שערות זקנם הנתלשים בתוך הספרים, שודאי לא נכון לעשות כן." ואדם יענש על כך גורם מאיסות לחבירו כתב בספר חסידים (סימן תתקד) : לא יהנה אדם מהספר, כגון אם יושב בחמה, לא ישים לפניו ספר כדי להגן עליו מפני החום. אבל אם אינו יכול ללמוד, מפני שהשמש זורחת על הספר ועל האותיות, רשאי להגן עליו בספר כנגד השמש, כדי שיהיה לו צל על הספר ועל הכתב, רק שלא יכוון להנאתו. ע"כ. הנשען על הספר דרך לימודו, אין בזה בזיון חס ושלום, שעושה כן מחמת הרגל, שתנוחה זו עוזרת לו להבין לימודו יותר, אך יזהר שלא לקרוע הספר. (פס"ת ב רצב)

בן איש חי והליכות עולם פ' לך לך דיני הכנות לשבת

[א] שני דברים צריך להזהר בעשיית צרכי שבת ביום השישי האחד שיעשה בשמחה והב' שיעשה בזריזות להשכים בבוקר להכין צרכי שבת וכמו שכתב מר"ן ב"י בשם בתנחומא ואף על גב דעד ד' שעות חשיב בוקר עם כל זה צריך להשכים להקדים צרכי שבת בכל מה דאפשר על כן גם מי שדרכו לקבוע בכל יום עת ללמוד תורה אחר התפילה לא יעשה קבע זה בערב שבת אלא רק ילמוד שנים מקרא ואחד תרגום של פרשת השבוע ויצא לקנות צרכי שבת ואם ירצה לצאת קודם שיקרא שנים מקרא ואחד תרגום כדי שילך לקנות במהרה ראשי ואחר כך יקרא בביתו וכן מנהג בגדד דאף על גב שלומדים קביעות בת"ת בכל יום אחר התפלה אין לומדים בערב שבת ולא בערב יום טוב :

[ב] בשר וכדומה דקפצי עליה זביני בערב שבת ואם ימתין לקנותו עד אחר תפלה לא ימצא בשר טוב מותר לקנותו קודם תפלה שנחשב צורך מצוה של עונג שבת אך בתנאי שלא יבטל תפלה בצבור

[ג] מובא במדרש תנחומא א"ר זעירא אף על פי שמכין אדם משחרית מצוה שיוסיף בין השמשות שנאמר לחם משנה וצריך כל אדם לייחד לו איזה הכנה לעשותה לכבוד שבת בסוף היום קודם שילך לבית הכנסת להתפלל ואנה עבדא מנהגי לתקן נרות שבת סמוך להדלקתם :

[ד] אפילו אם יש לאדם כמה משרתים בבית לשמשו יזהר לעשות הוא בעצמו איזה שימוש לכבוד שבת דאמרו בגמרא רב חסדא מחתך ירק ורבה ורב יוסף מבקעים עצים ורבי זירא מדליק אש וכו' וכתב הרב מחב"ר ז"ל בשם ספר הכונות ישן דהזיעה שהאדם מזיע בעסקי צרכי שבת הקב"ה מוחק בו כל העונות כמו הדמעות יעוין שם :

[ו] לפ"ד רבינו האר"י ז"ל כל צרכי שבת יקנה ביום ששי כדי שתחול עליהם קדושת שבת ואם היום קצר ואם יקנה ביום ששי לא יהיה לו פנאי לתקנם שצריכים הרבה תיקון מותר לקנות ביום חמשי ואפיית הפת ודאי ביום ששי ואפילו מי שדרכו לקנות פת מן השוק בכל יום עם כל זה פת שבת יאפה בביתו כדי שתוציא אשתו חלה מן העיסה ודבר בעתו מה טוב לפי שבערב שבת נברא אדם הראשון שהוא חלתו של עולם ובו ביום נעשה מה שנעשה ולכן יש נשים נוהגים לתת פרוטות לצדקה קודם הפרש חלה וקודם הדלקת נרות שבת וקודם טבילת מצוה וסימנם חנ"ה שהוא חלה נדה הדלקה : **[שיעור להפרשת חלה 1560 גרם והפרשת החלה עצמה די בכל שהוא]**

[ז] לא יפחות משני תבשילין לכבוד שבת ואם דרכו בחול בשנים יוסיף בשבת מין אחד יותר לפחות ואם יביא דגים חשיב תוספת חשובה ומצוה לטעום **מכל התבשילין** בערב שבת דבר מועט ואם הוא בתענית כתב אשל אברהם ז"ל טועם ופולט וזוכה לחיים העליונים :

[ח] עזרא הסופר ע"ה תיקן שיכבסו ביום חמישי לכבוד שבת ואסור ביום שישי ואם מכבסין ביום ד' גם כן חשיב לכבוד שבת כמו יום חמישי כי התחלת ההכנה לשבת היא מיום ד' משאם כן ימי אב"ג הם משבת שעברה ואינו ניכר כבוד שבת ואם יש הכרח בימים אב"ג מותר ואף על פי שאמרנו דאין רשאין לכבס בערב שבת אם נאנסו ולא כבסו קודם רשאין לכבס בערב שבת : **[היום שיש מכונת כביסה אפשר להקל לכבס ביום שישי]**

[ט] כתב רבינו האר"י ז"ל דההכנות של השבת יש במחשבה ויש בדיבור ויש במעשה וההכנה של המעשה כבר ביארנו אותה שהיא קניה ועשיה במאכל ומשתה לצורך שבת ועוד נמי תיקון נרות שבבית בכל ערב שבת קודש כדי לגרש הקליפה וכתב הרב כף החיים ז"ל מפי השמועה דנכון לפנות זה קודם חצות דוקא : שבת וכיוצא שכל זה הוא ענין מעשה וכנזכר לעיל אמנם ההכנה בדיבור הוא הסדר של חק לישראל המתוקן על פי רבינו האר"י ז"ל וכבר נדפס בספר חק לישראל הכונה שצריך לכוין קודם קריאת פסוקי הפרשה בכל יום דבר יום ביומו ואם נאנס יום אחד ולא קרא בו כשיבוא ביום שאחרי יקרא תחלה פסוקי הפרשה של אתמול שלא קראם ואחר כך יקרא סדר אותו היום אף על פי שלצורך אתמול לא יועיל לו דעליו נאמר מעוות לא יכול לתקון עם כל זה צריך לקרות פסוקי תורה של אתמול קודם שיקרא סדר אותו היום וכמפורש בדברי רבינו האר"י ז"ל וכתב הרב מהר"מ פאפירש ז"ל דהוא הדין אם לא קרא ד' ימים כשיבא לקרות ביום חמישי יקרא תחלה הקריאה של הארבעה ימים ואחר כך סדר יום חמישי יעוין שם וכן הוא הדין כשחל יום טוב באמצע השבוע שיקרא בחול המועד הקריאה תנ"ך של יום טוב כי ביום טוב אין קורין סדר הקריאה של חק לישראל ,ביום טוב של שבועות שבחוץ לארץ שחל ביום ד' וה' בט"ב שחל בחמישי אימתי יקרא הקריאה של יום ט"ב ומהר"י מני אמר שקורא בליל ששי תחלה הפסוקים של יום חמישי מקרא לבד פעם אחת ואחריהם כ"ו פסוקים של ליל ששי ויפה עשה.

[י] בכלל ההכנה של הדיבור הנזכר הוא לקרות בליל ששי אחר חצות באשמורת כ"ו פסוקים הנדפסים בספר חק לישראל ולא יקרא התרגום אלא מקרא בלבד ויקראם פעם אחת ולא יכפול ואם יודע בעצמו בבירור שאחר שישן לא יהיה ניעור קודם עלות השחר כדי לקרות כ"ו פסוקים הנזכר אז יקרא אותם קודם שישן בתחלת הלילה ואם נאנס ולא למד כ"ו פסוקים הנזכר בלילה וכבר האיר היום עם כל זה ילמוד אותם בבוקר ואף על פי שהאיר היום ילמדם מקרא בלבד בלא תרגום וכתב לי הרה"ג מהר"א מני נר"ו דנתפשט המנהג בעה"ק ת"ו דאם לא למד כ"ו פסוקים בלילה שאומר אותם פעם אחת מקרא קודם קריאת שנים מקרא ואחד תרגום : .

[יא] גם צריך עוד הכנה בדיבור ביום הששי בעצמו לקרות הפרשה כולה שנים מקרא ואחד תרגום ואחר שסיים הפרשה יכפול פסוק האחרון ואין צריך לכפול גם התרגום שלו ואין קורין התרגום בטעמים כנז' בשער טעמי המצות ואם נאנס ולא קרא הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום ביום ששי יקראנה שנים מקרא ואחד תרגום ביום שבת אחר התפילה קודם קידוש שבת ואם חל שבת בראש חודש או שקלים וזכור ופרה והחודש צריך לומר ההפטרה של שנים מקרא ואחד תרגום הפטרת השבוע הן אם קורא השנים מקרא ואחד תרגום ביום ששי הן אם קוראה ביום שבת עצמו : כשחל בחוץ לארץ שבת בראשית ביום אסרו חג דנמצא שלא למדו בפרשת בראשית בשביל ההכנה אפי' לימוד של יום א' וגם את כ"ו פסוקים גם כן לא למדו אין צריך לקרא דדווקא כששולטים ימי החול שהם הס"א דאז צריכין לעשות הכנה להמשיך קדושת שבת לשתי תועליות הא' למשוך קדושת שבת לנו לסייענו שלא ישלטו עלינו ימי החול בעצם והשנית כדי לקבל הארת שבת בהדרגות ולא לצאת בפעם אחת מחשיכה לאורה אמנם כשהוא יום טוב שאין שליטה אין צריך הכנה עכ"ד **[אם השעה דחוקה לו יכול לקרא שנים מקרא ואחד תרגום מיום ראשון מהדין הקורא ביום שישי מותר להפסיק ולפי הקבלה אסור מכל מקום מותר לשתות אם הוא צמא ולברך בורא נפשות]**[יב] אחר שביארנו ההכנה של הדיבור נבאר ההכנה של המחשבה והוא שיכין עצמו במחשבתו לקבל אור תוספת שבת ובכן יהי בכלל והתקדשתם והייתם קדושים ותחלת ההכנה הוא מיום רביעי בשבוע שיכין עצמו במחשבתו שיהא ראוי ומוכן לקבל תוספת הנפש משבת הבאה וביום חמישי יכוין להכין עצמו שיהיה ראוי לקבל תוספת רוח משבת הבאה וביום השישי יכוין להכין עצמו שיהיה ראוי ומוכן לקבל תוספת נשמה משבת הבאה ומטעם זה לא היו אנשי משמר מתענים ביום ששי מפני כבוד השבת פירוש כדי לקבל תוספת נשמת השבת אך ביום ראשון בשבוע יכוין שהוא מוכן להשארת בחי' תוספת נשמה משבת שעבר כי ביום ראשון ישאר חלק מתוספת נשמה של שבת ולכן אנשי משמר לא היו מתענים ביום ראשון כי צריך להמשיך ביום ההוא קצת קדושת נשמה ומנוחה ועונג שבת אך זה החלק הנשאר ביום ראשון יסתלק תיכף בהתחלת ליל ב' ותוספת הרוח נשאר עד סוף יום ב' וצריך לכוין ביום ב' להיות מוכן לקבל השארת חלק תוספת הרוח ותוספת הנפש נשארת עד סוף יום ג' ואחר כך תסתלק ולכן ביום ג' וכיון להיו מוכן לקבל השארת חלק תוספת הנפש ולכן אם לא הבדיל במוצאי שבת מבדיל והולך עד יום ג' ורק לא יברך בשם ומלכות משום סב"ל :

העלון מוקדש להצלחה של חיילי ישראל וכל החטופים שישובו לביתם לשלום ויהי רצון שיתקיים בהם הפסוקים כי ה' א-לוקיכם הַהֹלֵךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם-אֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם, ימלא ה' כל משאלותיך , וכל אשר יעשה יצליח

מילי דבדיחותא: מעשה באדם ובנו שחזרו מאירוע ושתה וודקה גם הבן כבן 12 שתה וודקה כשנסע ברכבו עצר אותו שוטר ואמר לו שיעשה בדיקת ינשוף וגילו אלכוהול בדם אמר לו, המכשיר לא טוב הנה תבדוק את הבן והשוטר בדק את הבן וראה שגם לו יש אלכוהול בדם אמר לשוטר אתה רואה שהמכשיר מקולקל והשוטר ביטל את הדו"ח

רבה לפני שלימד לחכמים אמר מילתא דבדיחותא ובדחי רבנן לסוף ישב באימה ופתח בסוגיא **[שבת לג:]**

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב משה אהרון דוד ושלמה הוא יברך וישמור וינצור ויעזור וירומם ויצלח את התורמים היקרים ובני ביתם: חדד אשר, דוד ושרה חניה, צבן יגאל וציפורה, יצחק וויכבד תהלה חדד, גד חדד, ישראל וקרין חניה, ציפורה חדד ומשפחתה, חי ואביבה חדד, זבולון וברברה חדד, משה חיים בן אביבה, עמי ושושנה כהן, אליהו ורות נחמה חדד, רפי ואביבה זגדון, יסכה ויעקב שמסיאן ,שמואל ונורית חדד, כהן שמעון ומרים, מיכאל ואליס חדד, עמוס רזיאל ואוריה חדד,, יצחק וכוכבה חדד, כהן יואל ,כהן עוזיאל ,שרון וקנין , יהונתן ושילת חדד, הדס ודניאל פראנג'י, יוסף ומינה חדד, הרב אסף נתן, בת שבע חדד וכל משפחתה , אברהם וסיגלית מסס,, דוד ואילנה ביתן, ר' יעקב אזוביב, כהן רחמים וסוזי, בר רבקה ובן ,מזושן יונתן , לזיווג הגון תהילה בת שרה, רות בת תמר, רבקה בת רות ענב ליטל ומזל אורין בני ציפורה . שתורמים לכוללי קול כמוסן, כולל יום ,כולל ליל ששי, כוללי בין הזמנים ,ועוד) ולעלון השבועי. מלך מלכי המלכים ברחמיו ישמרם ויחיים מכל צרה ונזק יצילם יגביה כוכב מערכתם ובכל אשר יפנו ישכילו וכל אשר יעשו יצליחו ויבטל הא-ל מעליהם כל גזירות קשות ורעות ויגזור עליהם הא-ל גזירות טובות וברכות מרובות, וזכות התורה תגן בעדם וימלא כל משאלות ליבם לטובה, לחיים טובים ומוצלחים, ויסיר כל מחלה וכל דבר רע ונהיה תמיד שמחים ומאושרים אכ"ר. לע"נ: יורם בן זילו, רחל בת מזלה ,אליהו בין מבירכה. 054-8464024

העלון מוקדש להצלחת יהונתן ושילת חדד ובני ביתם : שה' יתברך יצלחם במאד מאד ויזכם בקרוב ממש לפרי בטן ויתקיים בהם הפסוק ימלא ה' כל משאלותך וכן הפסוק והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו וכל אשר יעשה יצליח ויזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה